

ת"פ 2841/01/13 - מדינת ישראל - מע"מ נגד מאיר זיו - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 2841-01-13 מדינת ישראל נ' זיו

09 פברואר 2016

לפני כבוד השופט בכיר ג'ורג אמוראי
המאשימה
מדינת ישראל - מע"מ
מתמחה מלכה בלאו

מאיר זיו - בעצמו
עו"ד מאריה מזאוי

נגד
הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב אישום בביצוע **32 עבירות של אי הגשת דו"חות תקופתיים במועד**, לפי ס' 117(א)(6) לחוק מע"מ.

המדובר בדו"חות תקופתיים ביחס לתקופה שבין 2/1999 ל- 6/2004.

ביום 6/01/2005 נסגר תיקו של הנאשם במע"מ, רטרואקטיבית ליום 1/07/2004.

חקירתו של הנאשם ביחס לעבירות בוצעה ביום 15/01/2009.

כתב האישום הוגש באיחור ניכר ביום 1/01/2013.

המחדלים לא הוסרו ויתרת קרן המס אינה ידועה שכן לא הוצגו כלל נתונים.

הנאשם נעדר עבר פלילי בתחום המס.

בקשה למחיקת כתב האישום מחמת התיישנות וכן מטעמי הגנה מן הצדק מחמת שיהוי, נדחתה, תוך צוין ש: "השיהוי ישוקלל באופן משמעותי בעת גזירת עונשו של הנאשם או במסגרת הסדר בין הצדדים" (ראה החלטה מיום 14/10/15).

במסגרת הטיעונים לעונש עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל (בטווח שבין 0-4 חודשים בעבודות שירות), מאסר על תנאי וקנס (בטווח שבין 5,000 ₪ ל- 10,000 ₪) וזאת תוך שהיא מפנה לחומרת העבירות, נסיבות ביצוען, העדר הסרת המחדלים, העדר הצגת הנתונים, חלופי הזמן, הצורך שבהרתעה ומדיניות הענישה. מנגד, ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם ענישה מקלה בדמות מאסר על תנאי וקנס סמלי לנוכח השיהוי הניכר בחקירת הנאשם ובהגשת כתב האישום וכן בהתחשב בנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם.

דין:

המדובר בנסיבות חריגות המצדיקות ענישה מקלה משיקולי צדק.

העבירות המיוחסות לנאשם מסוג עוון ביחס לתקופות דיווח משנת 1999-2004, וכתב האישום הוגש רק בשנת 2013.

נקבע לא אחת כי שיהוי ממושך יכול ויהיה בו כדי להשפיע במידה ניכרת על הענישה הנלוות להרשעה, ולעיתים אף לידי הסתפקות במאסר בדרך של עבודות שירות ואף במקרים המתאימים עד כדי הימנעות מהטלת מאסר בפועל בכלל, כאשר יש לבחון כל מקרה לגופו בהתחשב, בין היתר, במידת ההשפעה של הנאשם על הימשכות ההליכים והתנהלות המאשימה. לעניין השפעה המשמעותית של שיהוי ניכר על הענישה ראה ע"פ 4434/10 יחזקאל נ' מדינת ישראל (8.3.11), ע"פ 786/84 מדינת ישראל נ' הלוי ואח' (7.7.85), ע"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 43832-10-13 נפתלי שאול נ' מדינת ישראל (17.2.14), עפ"ג (תל אביב-יפו) 24941-01-11 ראמי קרעין נ' מדינת ישראל (14.3.11), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 5640/08 שמעון יעקובי כהן נ' מדינת ישראל (12.9.10), ת.פ. 61069-05-12 מדינת ישראל נ' אבו עג'אג (9.2.16) ת.פ. 52318-05-15 מדינת ישראל נ' שחורי (11.10.15) ות.פ. 32915-07-13 מדינת ישראל נ' עמיקם אשד ואח' (5.02.15)

בענייננו אכן הנאשם לא הגיש ולא הציג נתונים ביחס ל- 32 דו"חות תקופתיים כך שיתרת קרן המס אינה ידועה למאשימה, והדבר חמור וראוי לענישה הולמת ומרתיעה שכן הגשת הנתונים ותשלום המס המתחייב מהדו"חות הינו כלי ראשון במעלה לקיום מערכת מס תקינה ושוויונית. יחד עם זאת, נסיבות הגשת כתב האישום- בחלוף זמן ניכר כ- 9 שנים מיום התגבשות העבירה האחרונה, כמו גם השיהוי עד לחקירתו רק בשנת 2009, ביחס לעבירות בין השנים 1999-2004, מצדיקות קביעת עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה כפי שהוצג על ידי המאשימה. המדובר בעבירות התנהגותיות שאינן מצריכות חקירה ואיסוף של ראיות מעמיק וראוי כי הליכי החקירה והגשת כתב האישום יבוצעו במקביל וללא שיהוי.

שיהוי ממושך שכזה בהליך החקירתי ובהליך הפלילי יש בו כדי להשפיע במידה ניכרת על העונש, עד כדי הימנעות ממאסר. עצם ההרשעה וענישה צופה פני עתיד ראוייה בנסיבות ומאזנת בין אינטרס הציבור לבין הפגיעה בנאשם ובהגנתו. כן ולקולא יש ליתן המשקל להודיית הנאשם, להעדר עבר פלילי לחובתו, סגירת התיק במע"מ, העדר רישומים נוספים ונסיבות אישיות מיוחדות כמפורט בטיעוני הסנגור.

בהתחשב במכלול השיקולים, בית המשפט דן הנאשם לעונשים כדלקמן:

עמוד 2

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, מהיום, שהנאשם לא יעבור על עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 117(א), לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975.

ב. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1/3/16 ובכל אחד (ראשון) לחודש שלאחריו. במקרה של אי תשלום אחד מהשיעורים במועד שנקבע, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ו, 09/02/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ורג אמוראי , שופט בכיר